

Steinsamler laget sitt eget museum

Tekst og foto: Anders Tøsse

For 13 år siden våknet interessen for stein. I dag kan Harald Kvarsvik i Averøy på Nordmøre vise fram sitt eget steinmuseum "Steinbiten" med flere tusen steiner. Samtidig produserer han souvernirer som 15 000 besøkende turister i løpet av sesongen kan kjøpe. Steinsamleren kan også vise til sjeldne funn i verdensklasse.

- Veien fram til i dag har vært lang. Jeg har lært meg det meste selv. Da jeg startet, var det ingen andre som hadde større interesse av å samle stein i dette distriktet. I dag har vi blitt en bra gjeng, påpeker Harald Kvarsvik. Han driver bensinstasjon i øykommunen Averøy, samtidig som han har sitt eget steinmuseum i andre etasje.

- Dette er en fin kombinasjon. Om sommeren blir det mye arbeid med turister og andre som kommer på besøk. Men om vinteren får jeg bedre tid til å drive bensinstasjon, innrømmer Harald. En tid vurderte han å satse på steinsom levebrød. Men foreløpig mener han det er greit å ha det som hobby. Samtidig begynner det å bli noen kroner i omsetning.

Septerkalsiitt 20 x 15 cm, fra Valsøyfjord på Nordmøre

Leter i veiprosjekt

- Jeg har slitt mye oppe i fjellet for å få bragt med meg disse steinene hjem, erindrer Harald og skuer utover alle steinene som står på utstilling. Mange er funnet i hans distrikt på Nordmøre. Og han har funnet en enklere måte å få lett tilgang på stein. Både under sprenging i forbindelse med bygging av fastlandsforbindelsen til Kristiansund og andre veiprosjekt i området, har Harald vært på plass.

- Her har jeg funnet en god del fine mineraler. Disse steinene er lett tilgjengelige med bil, og jeg har funnet bra mengder med ametyst, rød kvarts, stillbitt, apofyllitt og feltspatkrystaller. Jeg har også funnet nærmere 20 druserom i en 70 meter lang veiskjæring. Alle i overgang fra ekloglitt til gneis. Neste år blir det å oppsøke anleggsarbeidet ved utbygging av gassterminal på Tjeldbergodden i Aure, påpeker Harald.

Lærte seg selv

Da han startet i 1980, begynte han å lese seg til lærdom om stein. Etter hvert har han fått kontakt med en del eksperter rundt i landet, og har selv blitt nesten ekspert. Derfor har han nå stadig vekk kurs for andre i distriktet. Og en del personer har fått opp øynene for stein som hobby. Museet til Harald Kvarsvik har blitt et naturlig sentrum for stein-interesserte. Samtidig blir det turert ut for å finne mer stein.

- Problemet er at fra juni til august går all tiden med til å betjene museet. Jeg har ansatt en person som skal betjene turistene. Med 15 000 innom i løpet av tre måneder kan det bli travelt. Derfor kommer jeg meg ikke ut for å lete etter stein før om høsten, eller tidlig på vårparten. Jeg savner å komme meg enda mer ut, sier Harald og viser fram en fuchsitt-kyanitt som ble funnet i 1984. Dette er verdens beste forekomst med slik kvalitet, men Harald vil ikke fortelle hvor funnet er i redsel

for andre som jakter på samme stein. Han har ikke fått tatt ut så mye mer av forekomsten ennå, men vil snart samarbeide med grunneieren om uttak.

Flere nye funn

Nylig fant han også en annen meget spesiell forekomst som han ikke har fått gjort så mye med ennå. Også dette i distriktet som Harald tråler på jakt etter nye funn. Først til våren får han tatt ut krystaller fra store druserom han tilfeldig har oppdaget.

Selv om selve museet og steinsamlingen er det som ligger Haralds hjerte nærmest, synes han også det er kjekt å få laget en del produkter som kan selges. Kona er aktivt med for å produsere steinprodukter med penn, klokke og andre salgbare effekter som alle turistene gjerne kjøper med seg som minne. Samtidig har "Steinbiten" satset på å lage produkter som brukes til premier for idrettslag og gaver for kommuner og bedrifter. Dermed har Harald kombinert muligheten for å tjene penger på hobbyen sin med å ha en av de største steinsamlingene i Møre og Romsdal. Verdien på hele samlingen samt alle produktene som er på lager, dreier seg om sekssifrede tall.

Varierte forekomster

- Ytre Nordmøre har mange fine mineraler. Mye krystaller finnes. Det mest betegnende for Nordmøre er at det er mange varierte forekomster av mineraler. Men de er sjelden store. Når vi går på leting etter mineraler, finner vi som regel noe, påpeker Harald som

også har stein fra andre steder i Norge og utlandet.

- Turistene som kommer hit i stadig større omfang, kjøper gjerne med seg en liten ting. Men det er tyskerne som er mest bevisst. De har skaffet seg opplysninger om steinmuseet på forhånd, og vet hva de skal spørre om. De

Kyanitt fra Trøndelag

norske er litt mer overfladiske, mener Harald som husker hver eneste stein, han har liggende i hyllene. Hver stein har sin historie og klare minner fra strevsomme turer. Likevel selger han ut enkelte steiner han finner mye av. Alt får ikke plass i museet, og allerede etter tre år i andre etasje av bensinstasjonen er det trangt om plassen. Ekstra trangt blir det når to turistbussar med hundrevis av turister kommer innom for å se og kjøpe steinprodukter.